

บทวิเคราะห์คำพิพากษาศาลฎีกา
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 883/2567 และที่ 3670/2567
Analysis of Supreme Court Judgments
No. 883/2567 and No. 3670/2567

ศาสตราจารย์พิเศษไพโรจน์ วายุภาพ*
Adjunct Professor Pairoj Vayuparb
สิตานันท์ ศรีวรกร**
Sitanan Sriworakorn

วันรับบทความ 26 สิงหาคม 2568; วันแก้ไขบทความ 16 กันยายน 2568; วันตอบรับตีพิมพ์ 17 กันยายน 2568

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์หลักกฎหมายตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 883/2567 และหลักกฎหมายตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งที่ปรากฏในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3670/2567

ในกรณีที่จำเลยข้อยกเว้นคดีความสุจริตเป็นเหตุให้เฉี่ยวชนกับรถยนต์ของผู้อื่น เจ้าของรถที่ถูกเฉี่ยวชนในฐานะผู้เอาประกันภัยได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทประกันภัยตามจำนวนเงินเอาประกันภัยแล้ว ต่อมาเจ้าของรถได้ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าเสียหายในการซ่อมรถยนต์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 44/1 ในคดีอาญาที่พนักงานอัยการฟ้องจำเลย ศาลพิพากษาให้จำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่เจ้าของรถและจำเลยได้ชำระเงินให้แก่เจ้าของรถครบถ้วนตามคำพิพากษาแล้ว ต่อมาบริษัทประกันภัยจะฟ้อง

* กรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา; อดีตประธานศาลฎีกา

State Counsellor at the Office of the Council of State; Former Chief Justice of the Supreme Court

** ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำสำนักประธานศาลฎีกา ช่วยทำงานชั่วคราวในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลอาญา
Judge of the Office of the President of the Supreme Court acting Judge of the Central Tax Court

จำเลยเป็นคดีแพ่งเพื่อเรียกร้องค่าเสียหายจากการเข้ารับช่วงสิทธิของเจ้าของรถอีกได้หรือไม่ ศาลฎีกาได้วินิจฉัยไว้ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 883/2567 ซึ่งผู้เขียนมีข้อสังเกตในหมายเหตุท้ายฎีกา การที่ศาลจะมีคำสั่งขยายหรือย่นระยะเวลาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 23 จำเป็นจะต้องมีพฤติการณ์พิเศษหรือไม่ และในกรณีที่คำร้องขอขยายระยะเวลาอ้าง เหตุผลส่วนตัวของผู้ร้องอันไม่ใช่พฤติการณ์พิเศษตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 23 บัญญัติไว้ ศาลจะมีอำนาจโดยทั่วไปมีคำสั่งให้ขยายกำหนดเวลาให้ได้อยู่หรือไม่ ศาลฎีกา ได้วินิจฉัยไว้ในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3670/2567 ซึ่งผู้เขียนมีข้อสังเกตในหมายเหตุท้ายฎีกา

คำสำคัญ: รับช่วงสิทธิ การชำระหนี้ ขยายระยะเวลายื่นอุทธรณ์

Abstract

This article aims to study and analyze the principles of law according to the Civil and Commercial Code as appears in Supreme Court Judgment No. 883/2567 and principles of law according to the Civil Procedure Code as appears in Supreme Court Judgment No. 3670/2567.

In a case where the defendant, while driving under the influence of alcohol, collided with another person's automobile, the owner of the damaged vehicle, as the insured, received compensation from the insurance company in accordance with the insured amount. Subsequently, the vehicle owner filed a petition under Section 44/1 of the Criminal Procedure Code, seeking an order that the defendant pay compensation for the repair costs in the criminal case filed by the public prosecutor. The Court rendered judgment ordering the defendant to pay compensation to the vehicle owner, and the defendant duly complied in full with the judgment. Thereafter, the insurance company sought to bring a civil action against the defendant, invoking its right of subrogation from the vehicle owner. The Supreme Court addressed the issue of whether the defendant was liable to pay the insurance company in Supreme Court Judgment No. 883/2024, upon which the author offers observations in the note appended thereto.

Is the existence of special circumstances required for the court to issue an order extending or shortening a prescribed period under Section 23 of the Civil Procedure Code? In a case where an application for extension of time relies upon the applicant's personal reasons, which do not constitute special circumstances, does the court nonetheless have general authority to order an extension of the prescribed period? The Supreme Court addressed the issues in Supreme Court Judgment No. 3670/2567, upon which the author offers observations in the note appended thereto.

Keywords: subrogation, performance of an obligation, extension of time to file an appeal